

Store Gud! Det såg ut, som hon skulle velat yttra sig!

Jag vinkade förtviflad åt fransyskan att aflägsna sig ur rummet.

Hon tvekade.

Jag grep henne i axeln och förde henne med våld genom salongen in i min sängkammare, hvarest jag reglade dörren efter henne. Därifrån visste jag alltså, att hon icke kunde undkomma för att uppsnappa några ord, som växades mellan mig och den kvinna, vars sista tanke hade varit att mördra tsaren, och hvars första ord otvivelaktigt skulle innebära en antydning därom.

Jag återvände till Helena, som fortfarande stirrade på mig med samma förfärande, förebärande blick. Hon vacklade emot mig och mumlade: Ni eländige! Ni har beröfvat ett helt land utsikten till frihetens återvinande.

Kära ni, sade jag, denna utsikt till frihet skulle ha förtviflet er om min död. Jag är alls icke angelägen att begå självmord.

Hvad har ert värdelessa lif att betyda emot nittio millioner människors frihet? Hvarskade hon. En ny och giftig glans strålade ur hennes ögon. Hon utbröt: Ah, hvad jag hatar er! och blef ännu dödligt sjuk.

Jag tvingade henne att imundiga mera kaffe, jämte en ny dosis belladonna, hvorpå jag lämnade henne, ty jag visste, att hon var tillräckligt vederförd för att iakttaga tystlåtenhet gent emot andra angående den här affären, hvad helst hon i öfrigt kunde finna för godt att yttra till mig.

Jag öppnade därefter dörren till min sängkammare, där jag fann De Launay uppskrämd och nedslagen. Hon ropade: Låt mig få slippa ut! Jag måste gå hem nu!

Först ett par frågor, sade jag, och sedan låt oss ingå ett litet förbund.

Nej, nej! Jag kan icke stanna längre. Om Weletskys skulle märka, att jag vore borta, skulle jag mista min plats; och därmed skulle jag ådraga mig baron Friedrichs miss-hag, då det är han, som skaffat mig denna anställning.

Hvarför skaffade han er anställning hos Weletskys?

Hon tvekade.

Svara! utbröt jag.

Jag tror, det var på madame Palitzins begäran. Hon önskade att få otvetydliga bevis på Sachas troloshet mot sin trolovade. Jag var satt att bevaka honom men kom att bli förälskad i honom; han är så intagande, så oemotståndlig, att — Hon vred sina händer och jag afbröt henne elakt:

Ni torde kunna lämna baron Friedrich alla önskvärda bevis från er egen erfarenhet.

Härpå svarade hon helt tvärt: Kvarhåll mig icke! Jag kan icke stanna längre.

Och jag gentog: Först en liten öfverenskommelse oss emellan. Om jag nu låter er slippa undan, utan att jag anmäler för polisen, att ni nattetid inträngt i min våning, är det blott på det uttryckliga villkor, att ni lofver delgifva mig hvarje minstänksam steg å Sachas sida, som kan innebära ett angrepp mot min hustrus ära!

Ja, svarade hon förtviflad; det lofvar jag, så väl för er som för min egen skull!

Därpå öppnade jag dörren och släppte ut henne. Jag återvände till Helenas rum och fann henne ännu illamående af kvalningar och svårighet att andas, men med återvunnet medvetande och nyvaknad hämdbegär. Det var en välsignelse, ty jag förstod därpå, att opiumpulvrets verkningar hämmats af fransyskan, som visat, huru hatet masserar.

XIV.

Rättfällan stänges.

Därpå sjönk jag ihop utmattad af de nervretande andliga och lekamliga ansträngningarna under denna utomordentliga natt.

Jag är emellertid utrustad med en förunderlig spänstighet till både kropp och själ. Jag tog mig ett par glas konjak, därpå en kall af-frigning, och sedan jag gjort mitt morgontollet, var jag fullt utrustad för den nya dagens veder-mödor och furor.

Vid frukostbordet uppgjorde jag för mig själf en plan för mitt tillvägagående. Den var helt enkel — så snart Helena blifvit tillräckligt återställd för att kunna anträda återresan, skulle vi begifva oss från Ryssland. Jag vågade icke resa ensam. Min hustrus illamående hade redan blifvit så allmänt bekant, att om jag övergäfvade henne i detta tillstånd, skulle det väcka allmänt upprepande, kanske framkalla misstankar.

Jag gick in för att se till min patient. Hon sof, men det var en sömn af utmattning, icke en opium-sömn. I det jag gaf akt på hennes bleka skönhet, trodde jag till min förfaran, att hon vore alltför sjuk för att kunna lämna sängen samma dag. Men under den följande dagens lopp måste vi nödvändigt begifva oss af; det vore en galenskap att kvarstanna längre.

Vid mitt utträde i salongen mötte mig ett stort antal visittkort med förfrågningar eller från personer, som själfva infunnit sig för att göra sig underträttade om den damps befinnande, hvars skönhet och behag väckt ett så stort uppseende under föregående aftnens bal.

Bland de första af dessa befunno sig Konstantin och hans fru. De hade lämnat balen före mazurkan och hade först i morse hört talas om fru Lenox sjukdomsfall. Efter dem kom prinsessan Palitzin. För alla de besökande uppgaf jag, att min hustru besvärades af ett lindrigt och ofarligt hjärtlidande. Hon hade öfveran-

strängt sig under dansen men skulle vara fullkomligt återställd tills i morgon, då vi hade för afsikt att lämna S:t Petersburg. För närvarande vore hon alltför utmattad att kunna mottaga några besök.

Sedan de gjorda förfrågningar blifvit besvarade, afskar jag möjligheten af fortsatta besök genom att lämna enahanda upplysning på hotellets kontor och tillsäga, att vi icke toge emot någon vidare.

Därpå kom jag att tänka på, att för hvarje timma jag stannade, ökades min fara. Brev kunde ankomma från min hustru i Paris, eller min dotter kunde med förbisende af mina befallningar helt oskyldigt infinna sig i S:t Petersburg och förråda mig.

Jag begaf mig skyndsamt till amerikanska legationen.

Där mottog jag några få rader från Margareta, i hvilka hon förebådade mig att jag icke ville tillåta henne att komma till S:t Petersburg, medan jag var där, men sade, att hon skulle ålyda mina befallningar i telegrammet, till dess hon fick höra af mig genom brev.

Därmed hade jag undsluppit hvarje omedelbar fara för upptäckt. Jag återvände till hotellet med lättadt sinne. När jag passerade förbi kontoret, fick jag plötsligt sikte på baron Friedrich, som utbröt: Jag har just gjort mig underträttad om er hustrus befinnande, min käre öfverste, och det gläder mig att höra, att hon redan är så betydligt bättre, om hon också icke är bra nog att ännu kunna anträda en resa.

Nej, svarade jag, vi afresa först i morgon.

Direkt till Paris? sade han med en skämtsam tonvikt på "Paris", som förförde mig.

Under vägen upp till min våning tänkte jag efter: Kunde han mena någonting med det? Bah! det var blott mina nervver!

Jag kastade mig därefter på en soffa och insomnade snart. Det var sent på eftermiddagen, nästan afton, när jag vaknade. Bravo! Somnen hade stärkt mina krafter och besparat mig åtta timmars orolig väntan.

Hur mår min patient? Jag knackade på hennes dörr, och hon gaf mig ett lägmalt svar med tillåtelse att inträda.

Jag stod just i begrepp att säga till om middagen, Ni borde försöka att vara med om den, min lilla vän, sade jag i en uppmuntrade ton.

Hon skakade endast sorgset på hufvudet.

Tänk efter, utropade jag med en lättsad glädighet för att upplifva hennes mod. Ni blir så ensam. Och jag ville just klappa hennes bleka kinder, då hon genomborrade mig med sina blickar och utfor: Ni eländige!

Jag gick därför ensam in till min måltid. Just som jag förnösamt slutat min desert — ty min aptit är svår att rubba genom annat än brist på födoämnen — hörde jag en knackning på salongsdörren, och som jag trodde det var kyparen, ropade jag: Stig in!

Till min stora förgäelse uppenbarade sig major Sacha Weletsky. Han utropade förgrämnad: Jag har nu varit här fyra gånger å rad och fått höra, att er fru icke tager emot. Men jag är alltför bekymrad för att kunna kvarstanna utanför dörren. Därpå utbröt han med stor patos: Huru befinner hon sig? Jag vet, att hon är bättre; men är hon icke återställd? Är hon icke frisk nog att kunna emottaga en vän, som är henne varmt tillgiven både till följd af släktskaps band och genom sitt hjärtas känslor?

Jag stod just i begrepp att svara, att hon icke var så frisk ännu, då jag till min öfverraskning fann, att Helenas dörr öppnades och hon själf trädde ut med vacklande steg och såg underbart frisk och förtjusande ut i sin smakfulla negligee. Hon yttrade helt spetsigt: En väns stämna är mig så angenäm att höra, att jag ej kunde motstå frestelsen att komma hit ut — min kära Sacha.

Innan jag hann komma upp från bordet, hade min rival redan lagt sin arm omkring hne och hjälpt henne ömt och försiktigt fram till en hvilstol.

Nu beslöjt jag att spela den äkta mannens roll. Nåväl, Helena, sade jag. Ni skall få tio minuter på er, för att samtala med er kusin — men icke mera. Sacha kan nog se, att ni ej är stark tillräckligt för att stanna uppe längre. Därpå tog jag en tidning att förförja tiden med. Jag vet icke hvad den innehöll; jag endast lätsade läsa.

Hvad de sade hvarandra, kunde jag icke uppfånga, ty gardesofficern hade dragit sin stol helt nära intill sjuklingens. Deras samtal tycktes emellertid vara angenäm för dem bägge; ty när jag såg på mitt ur och utbröt: Tiden är slut, tyckte jag mig skönja en upporrisk blick i hennes öga och vrede i kavaljerens.

Både i egenskap af er läkare och er make, min kära, måste jag strängt yrka på, att ni återvänder till ert rum, sade jag helt mildt; ty jag visste, att jag hade dem båda i mitt våld. Sacha kunde ingenting invända mot min ömma omsorg om min hustrus hälsa och Helena vågade icke yppa för honom, att jag icke var hennes make. Jag reste mig därför helt lugnt upp och i trots af protester och böner å hennes sida och ursinniga blickar å hans ledde jag Helena nästan med våld ur rummet och sade med ömhet: I morgon bititta, min älskling, när ni är starkare, kan ni få ett längre samtal med kusin Sacha.

Därpå stängde jag dörren efter henne och stod ansikte mot ansikte med min rival, som vred sina mustacher med en better uppsyn.

Hvad ni är för en tyrann mot er hustru, anmärkte han.

Det skulle ni också vara, min käre major, om ni hade en så vacker make, sade jag.

Ni skulle också värda er om hennes hälsa med den yttersta försiktighet.

Därpå ringde jag på klockan och tillsade om en kopp te och litet rostadt bröd för min sjukling, som jag påstod inom kort skulle gå till sängs. Sacha fann sig alltså nödsakad att säga farvel, medan jag slungade mot honom en hänfull blick och tänkte för mig själf, att man dock alltid hade någon glädje af att vara en t. i. äkta man. Sedan förfriskningarna blifvit insatta till mig tog jag det själf in till min skyddsling, som hvilade sig på en soffa, alldeles utmattad efter sina tio minuters samtal. Hon skakade på hufvudet, när jag bjöd henne dem.

Men ni måste ha något att äta, sade jag. Ni behöfver samla krafter för morgondagens resa.

En blist ljungade emot mig ur hennes ögon, och hennes stämna darrade af harm, i det hon reste sig upp och utropade: För att ersätta de krafter, hvilka ni med ert gemena gift beröfvat mig!

Det gjorde jag för att rädda mitt lif.

För att rädda lifvet på honom! bröt hon ut — honom, som jag hade i mitt våld, som jag i nästa minut skulle ha gifvit ett dräp-slag, hvilket hade återkännt Ryssland friheten, ett dräp-slag från de förortade, de förtrotyckte, de som trampas under hälfarne af denna tyrann.

Min bästa Helena, sade jag ogeneradt, ni talar som en polska eller en judinna!

Därpå utropade hon till min förvåning: Jag är båda delarne!

Hvad säger ni? flämtade jag.

Jo, gentog hon. Polska — genom min faders börd! Judinna — genom min moders lidna oförätter!

Därpå fortsatte hon i en lugnare ton: Jag vill öfarna blifva misskänd ens af eder; ni tror att jag i själ och hjärta är en mörderska. Lyssna nu till mitt försvar! och hennes ansikte fick ett sorgset uttryck, ögonen glödde och läpparne darrade i det hon hvsikade:

Min fader var en polsk ädling tillhörande den klass, som han, hvilken jag i natt skulle ha förtviflad, och hans förfäder före honom försökt att förgöra, liksom de förgjort mitt eget fosterland — det olyckliga Polen. Min moder var judinna, dotter till en bankir i Varsjav; trots ölikheten i rang och ras älskade min fader henne tillräckligt för att vilja gifva sig med henne. För denna orsaks skull, att han nämligen vågat gifva sig med en förortad judinna, tog sig ryska regeringen med nöje en anledning att låta stryka hans namn ur polska adelslistan, förklara äktenskapet olagligt och mig, afkomlingen, för illegitim. Sedan kom upproret under åren 1863 och 1864. Vansinnigt kränkt genom dessa oförätter kämpade han i de upporiska led, och sedan patriotiskt blifvit öfvervunnen och slagen, vågrade min moder att uppgifva hans hemliga gömställe.

För detta brott, o Gud! blef hon — min moder, hör ni mig, ni känsloslösa amerikanare? — min egen älskade moder, dömd till knutspis och förvisad till Sibirien, ehuru hon aldrig kom fram till sin bestämmelseort; hon dödades sig hellre själf, än hon ville blifva ett byte för kosackerna under vägen. Min fader erfor aldrig, gudlof, hvilka rysligheter hans älskade blifvit utsatt för, ty han slaktades själf i en brinnande by samma dag, som min mor piskades på torget i Varsjav. Jag kan läsa i ert ansikte, att ni finner det svårt att tro på en dylik barbarisk grymhet, föröfvad mot en kvinna; men ni skulle läsa Polens historia från åren 1863 och 1864, så skulle ni finna, att dylika gräsligheter begingits icke blott mot mig och de mina, men mot ett helt folk.

Jag var på den tiden ett spädt barn, hvilket utgjorde min räddning. Min moders anförvanter äro mycket rika. Jag fördes till Amerika af min onkel; därifrån återvände jag till Österrike, hvarest jag uppfostnades och fick hura historien om mina närmastes utrotande; och nu, då hela min ras äro förtrotycktes, förgöres och drifves nakna ur sina hem, hur skulle jag kunna hysa medlidande med honom?

Emedan, sade jag, Alexander är icke personligen ansvarig —

Icke personligen ansvarig, utbröt hon. Han står i spetsen för hela systemet! Om ni hör omtalas, att en minister blifvit afträttad i Bulgarien, en prins bortröfvad från Belgrad, ett uppor underbläst i Afghanistan, så, ehuruval han icke personligen utför det, är likväl Rysslands kejsare hufvudet för den regering som antistift dessa illdåd. Han hyser själf intet förbarmande, hur skulle han då kunna vänta förbarmande. Er hand afvärjde i går rättvisans arm, emedan ni fruktade för att mista ert lumpna lif. Detta skall jag aldrig tillgifva er!

O himmel, Helena! utropade jag. Kan ni hata mig, för att jag följt min självbevarelsedrift?

Ni borde hellre låta denna drift förmå er att skaffa oss båda ut ur Ryssland, sade hon med en hänfull ton. Ty om de faktiska omständigheterna från gårdagens bal någonsin blifva kända, skall mitt öde blifva lika förfärligt som min stackars moders, blott med den skillnaden, att det aldrig blir känt utan förblir en hemlighet. Den ryska regeringen har lärt sig inse genom de fasor, som bedrifvas i civilisationens namn, att hemliga pinomodel äro lika verksamma och politiskt klockare. Det öde, som väntar er min ridderlige Arthur, kommer att —

Ni torde icke behöfva diskutera mitt öde, afbröt jag med en rysning. Vi komma att resa i morgon.

Ja, naturligtvis. Ni skall finna mig redo.

Det är bäst för oss båda. Jag kan icke hoppas på ett nytt tillfälle. O, om ni icke hade hejdat mig!

Hon vred sina händer i förtviflan och snyttade:

Han skulle ha varit död vid den här tiden; och jag — Martyrskapets eld lyste i hennes ögon.

Hon vände sig mot mig med ögonen gnistande af en föraktfull vrede och utbröt: Vik hädan! Låt mig slippa se ert ansikte. Ni slaf, som räddes att dö för frihetens sak!

När en kvinna får ett dylikt hysteriskt anfall, är det bäst att lämna henne i fred för att ensam njuta af sin lycksalighet.

Jag övergaf henne åt sitt öde och gick ut och promenerade på gatorna, förstärkte mitt pulverförråd, kom hem vid midnatt, tog endast ett pulver, sade till om väckning klockan åtta och glömde mina bekymmer.

Så tidigt jag än infann mig nästa morgon vid frukostbordet, var dock Helena ännu tidigare — glad, språkssam, intagande. Hon tycktes ha glömt, att hon var en konspirator, och ropade: Se, så vackra blommor! i det hon pekade på sina många afskedsbuketter. På en af dem observerade jag Sachas kort.

(Forts.)

DE FYRAS TECKEN

AF
A. CONAN DOYLE

ÖFVERSETNING FRÅN ENGLISHAN

(Slutet.)

Ja ja, Holmes, sade Athelney Jones, ni är en person, som man måste göra till viljes, och vi veta alla, att ni är kännare i fråga om förbrytelser; men plikt är plikt och jag har redan gått väl långt, då jag gjort, som ni och er vän ville. Jag skall känna mig mera lugn till mods, när vi ha vår historieberättare här säkert under läs och hem. Droskan väntar ännu, och det är två poliskonstaplar där nere. Jag är er hänge mycket tacksam för ert bistånd. Naturligtvis komma ni att kallas till ransknningen. God natt med er.

God natt, go' herrar, sade Jonathan Small.

Ni först, Small, anmärkte den försiktige Jones, när de lämnade rummet.

Jag har icke lust att få ett slag i hufvudet af ert träben, så som ni behagade göra med den där herren på Andaman-öarne.

Nå, så är det slut på vårt lilla äfventyr, anmärkte jag, sedan vi en stund setat och rökt i tysthet. Jag är rädd att den blir den sista undersökning, hvari jag får tillfälle att studera er metod. Miss Morstan har gjort mig den äran att antaga mig till sin blifvande herre och man.

Han låt höra ett jämmerfullt stönande.

Det fruktade jag, suckade han. Jag kan verkligen icke gratulera er.

Jag kände mig smått sårad.

Har ni någon anledning att vara missbelåten med mitt val? frågade jag.

Nej, inte alls. Jag anser, att hon är en af de mest förtjusande unga damer, jag någonsin träffat på, och skulle kunna bli utomordentligt nyttig i ett sådant arbete, som det vi haft för händer. Hon har en afgjord begäring i denna riktning, — tänk bara på, hur hon särskildt tog vara på den där Agra-planen bland alla faders öfriga papper. Men kärleken är en känslosak, och allt hvad känslor heter är stridande mot det kalla, klara förnuftet, som jag sätter högre än allting annat. Jag skulle aldrig själf våga gifva mig af fruktan att därigenom fördunkla mitt ömdöme.

Jag hoppas och tror, sade jag skratrande, att mitt ömdöme skall segrege bestå provet. Men ni ser trött ut.

Ja, reaktionen har redan inträdd. Jag kommer att bli slapp som en trasa under minst en veckas tid.

Besynnerligt, sade jag, att perioder af hvad jag hos en annan skulle kalla lättja, bestämdigt aflösa edra präktiga anfall af energi och kraft.

Ja svarade han, det finns hos mig ämne till en oförbätterlig odåga och likaså till en förbannad rapp karl. Jag tänker ofta på ett par rader af Goethe:

"Schade dass die Natur nur einen Menschen aus dir schuf,
Denn zum wurdigen Mann war und zum Schelmen der Stoff."

Men apropos den här Norwoodaffären, så ser ni, att de, som jag antog, hade en medhjälpare i huset, hvilken icke kunde vara någon annan än Lal Rao, taffeltäckaren. Alltså har Jones verkligen den odelade äran af att ha fångat åtminstone en fisk i sitt stora notvarp.

Det tycks dock vara ganska orättvist deladt, anmärkte jag. Ni har gjort hela arbetet i den här saken. Jag vinner en hustru, Jones får äran, men ni, såg, hvad får väl ni?

För mig, sade Sherlock Holmes, återstår alltid kokainflaskan. Och han sträckte ut sin smala hvita hand efter den.

SLUT.

Svensk Bokhandel.

ADLER, MAX. Professor Bef tus Afventyr.....	20
ALMQUIST, C. L. J. Skallora Qvarta.....	10
BEGRAFNINGEN. ENTREPRE- NORRENS AFVENTYR.....	10
BILDER UR LIVET. Penn- teckningar.....	10
BURSTEN, HERMAN. Egois- men. Roman i 2 delar. 886 sidor.....	1.00
Odets Lek. Roman. 922 si- dor 1.00. Do, vackert inbun- den.....	1.00
Denna bok är en af de mest spännande romaner, som fin- nes på svenska språket, och har utkommit i otaliga uppla- gar, hvilket är en säker be- vis för att den läses med för- kärlek.	
—Två Flammar. Roman. 200 sidor.....	35
BLANCHE, AUGUST. Hyr- kusens Berättelser. 340 si- dor.....	50
—Värdens. Roman. Två de- lar. 464 sidor.....	1.00
BORLIN, GUSTAF. Frieriet på Brantenfels.....	15
BURDORF. Skildring af öf- ka författare. 128 sidor.....	25
HUNYAN, JOHN. Kristens och Kristinas resa genom världen till den saliga evigheten, fram- ställt såsom sedd i en dröm. Med öfver 100 illustrationer. Bäst stora kvartsödet. Ele- gant inb. i extra fin cloth.....	1.75
CALLE GLADER. Komisk so- nolog i en akt, samt Karl X och Ödmannens.....	30
CARLÉN, EMILIE FLYGARE. Valdemar Klein. Novell.....	35
—Familjen i Dalen.....	35
CEPERBERG, ERIK. Bland vindskupor. en jultidning, samt andra berättelser. 128 sidor.....	35
CHIRVOT. Kapitän Beck. Hu- moresker ur sjölivet.....	15
DILLING, L. Joseph. Studie från Skåne.....	15
—Fikturen inför Rätta. Små- stadinteriörer från Skåne.....	10
—Fribilletter. Skiss.....	10
DRINKARENS SON. Vår upp- lyftande att till och med på eländets botten kan uppsträ- vas glädjens frö.....	10
EN DETEKTIVS AFVENTYR med falskmyntare.....	10
EN MARKVÄRDIG JULAF- TÖN. En skoförers be- rättelse.....	10
ETT FIDEIKOMISS. Svensk original af E. L. G. Spalligt format.....	25
FARRAR, F. W. Dr. Jesu Hitt Bemyndigad öfversättning och bearbetning af pastor primari- us Dr. Fr. Fehr med förord af framstående domprosten Dr. H. M. Melin. Kvartalsupplaga med flera hundra illustra- tioner. L. 121 sidor. Inb. i cloth 4.50. Do, inb. i half marocco.....	5.00
FOGELIN, PELLE. Kärlekens dubbelseger. Novell. 162 si- dor.....	35
FOSTERLÄNDSKA MINNEN I ord, sång och bild, tillägnade svenskanne i Amerika. 732 sidor. Elegant inb.....	3.75
FLISBURG, OSCAR A. Vild- rosor och Tistlar. 233 sidor. Fint utstyrd. Kartonnad 1.00. Do, elegant inb.....	1.25
FRAN BERG OCH DALAR. Berättelser och utkast af olika författare. 128 sidor.....	25
FRIEDMANN, ALFRED. Döda- ringen. Novell.....	25
FORENTA STATERNAS HET- STODIA. — Ny och fullständ- lig. Från de första upptäck- terna till nuvarande tid. Rikt illustrerad. tryckt på fint glatt papper i oktavformat, nästan 500 sidor, fint inb. i cloth.....	1.75
FORENTA STATERNAS KON- STITUTION.....	15
GRAVALLIUS, WILHELMINA. Spelödan. Novell.....	20
GREVILLE, HENRY. Wassa- lissa. Roman. 746 sidor.....	15
GULLBERG, SOFIE. Ur verk- ligheten. Skiss.....	10
GÖRANSON, KJELLMAN. Star- ke Per och de begge Linper.....	10
HEDEBERG, TOR. Högstugan, samt andra småhistorier.....	25
HEXSE, PAUL. Klopstra. Novell.....	25
—Grundad Lycka. Roman.....	25
HOFMAN, F. Hittobarnet från Smolensk samt andra so- veller.....	25
HOFER, O. Silfverflaskan. En australisk-europæisk skildring. 323 sidor.....	50
INGVALL, ARON. Vårbrödd. Dikter.....	50
I DEN GYLLENE TIDEN. En samling utmärkta berättelser af olika författare. 128 sidor.....	25
JANSSON, BORGE. Bland munkar och munkor. samt an- dra berättelser. 128 sidor.....	25
JUDINNAN. Svensk original. Konsten icke allena att för- värfa sig hvarje flickas kär- lek, utan äfven att vinna en rik och dygdig maka.....	10
KROOK, AXEL. Olika Lyn- nen. Olika öden samt en Skuggteckning.....	30
KARLEKENS MAK. Novell.....	10
LÄS, JONAS. Lästidningen. Berättelse. 3-aktigt för- mat.....	25
LIVETS LJUS. Jesus och hans apostlars underfulla ge- ningar. Öfver 300 sidor och nära 100 illustrationer. Prakt- fullt clothband, ornamenter i guld och färger.....	1.75
LILL, FELIX. Djurängaren från Kentucky, samt andra berättelser af olika författare. 128 sidor.....	25
LILJA, N. Dr. Manniskan, dess ursprung, dess lif och dess bestämmelse, sett från en naturhistorisk ståndpunkt. Genomsett och omarbetadt af ingenjör Karl af Geijerstam. Med många hundra illustra- tioner. Inbunden i extra fint clothband, silkesimitation, mar- morsnit.....	2.00
MANKELL, JULIUS. Från Puttara till Bender. Historisk teckning och eleganta illustra- tioner af olika författare. 128 sidor.....	25
MANFRED. John Frisk. Ro- man.....	25
MATTHÖN, H. Öfver 300 lin- nen, 300 sidor med många illustrationer. Mycket fint clothband, eleganta ornamen- ter.....	2.50
—Sovner. 220 de Ådragen af första svenska settlementet i Amerika. Elegant inb.....	25
MTN, G. S. S. Ådragen af Sovner. 220 de Ådragen af första svenska settlementet i Amerika. Elegant inb.....	25
MOESTEN, ZAVIER. De Brott och Hämm. Roman i 3 delar. 619 sidor.....	1.00
Ofruktbara Böcker såsom portofolier eller briketter mottagande. —För att kunna köpa till bekväml.	
C. RASMUSSEN PUB. CO.,	